

**Posudek vedoucí na bakalářskou práci Martiny Fridrichové s názvem
Čelákovičtí vodáci v době tzv. normalizace pohledem orální historie,
FHS UK 2024**

Martina Fridrichová si pro svou bakalářskou práci vybrala téma, které je jí osobně blízké, tedy téma každodennosti čelákovických vodáků zejména v 70. a 80. letech 20. století. Není však přímou aktérkou zkoumaného prostředí ani období, což jí dle mého soudu pomohlo uskutečnit vydařený orálně historický výzkum a zároveň si udržet dostatečný odstup.

Struktura práce je zvolena správně: po krátkém *Úvodu* následuje představení metodologie výzkumu a kratší historicko-kontextuální kapitola, načež nejvíce prostoru dostává analýza samotných získaných či pořízených pramenů zejména metodou orální historie.

Metodologická část je zpracována standardně a není opomenut žádný důležitý moment orální historie, pouze místy jsou patrné určité obtíže při používání odborných termínů (s. 8–9) či dochází k úsměvným záměnám či překlepům (zejména s. 8). Při představení dalších zdrojů a pramenů bohužel postrádám zevrubnější kritiku (např. u Čelákovického zpravodaje, s. 12–13) či jejich přesnější popis (Hydromagazín není, respektive nebyl historický časopis, s. 12). Nutno je však především ocenit, že se autorce podařilo natočit jedenáct rozhovorů se sedmi narátory, které zpracovává v hlavní *Empirické části* své práce.

Autorka v této kapitole postupuje převážně analyticky spíše než interpretativně a logicky seskupuje jednotlivé promluvy narátorů do tematických celků, členěných podle výzkumných otázek. Navzdory jistým, ale víceméně obvyklým limitům při práci s prameny však přesto ukazuje mnohovrstevnatost zkoumaného tématu, když například – aniž by to bylo jejím cílem – odhaluje, jakou úlohu Čelákovický vodácký klub sehrál ve společenském životě dané obce. Práce též pozoruhodně otevírá další otázky jako například tázání po vlivu či významu zařazení pod Svazarm, udržování neformálních kontaktů na základě zvláštní výpomoci atd. Zejména však autorka úspěšně ukazuje, jakou roli vodáctví a voda obecně hraje v životech jejích narátorů.

Po formální stránce je práce zpracována na solidní úrovni, ovšem ani jí se nevyhnuly běžné chyby v jazykové úpravě (nesprávné psaní čárek, špatné tvary zájmena *já*, občasná překlepy). Ocenit je však nutno například slovník vodáka či obrazové přílohy, které práci skvěle doplňují.

Závěrem se domnívám, že Martina Fridrichová prokázala, že je schopna samostatně uskutečnit historický výzkum za použití (zejména) metody orální historie a archivního výzkumu a jeho výsledky náležitě analyzovat. Práci však i s ohledem na jisté nedostatky zmíněné výše **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit mezi stupni **výborně (1)** a **velmi dobře (2)** v závislosti na průběhu obhajoby.